τινα. Aliquem ad defectionem impellere: vt,

Iſoc. τὰς μὲν νήσους ἀπέστησε. *Inſulas à vobis deficere fecit.*
Idem, τῶν ἄλλων σατραπῶν πολλοὺς ἀποστήσεις. *Multos ex ſatrapis deſciſcere facies.*

τινά τῆς πόλεως: vt, *Iſocr.* τῆς μὲν ἡμετέρας πόλεως τοὺς Ἴωνας ἀπέστησαν. *Effecerunt, vt Iones à nobis deficerent.*

Iniuriæ memorem eſſe.

μνησικακεῖν.

Iniuriæ memorem eſſe (abſolutè ſeu ſine adiectione) Dem. & Luc.

πρός τινα. Maleuolo animo erga aliquem eſſe propter veterem iniuriam.

Demoſth. μνησικακῆσαι πρὸς τοὺς βουλομένους σώζεσθαι. *Ob veterem iniuriam maleuolo animo eſſe erga illos, qui ſeruari cupiunt.*

τινί. (cum datiuo perſonæ) vt,

Plato 4. de leg. φράσω γὰρ οὐ μνησικακεῖν βουλόμενος ὑμῖν. *Dicam certè, non autem quòd velim præteritorum malorum memoriam vobis refricare.*

τινὶ πολλά. (cum datiuo perſonæ, & accuſatiuo rei) vt,

Demoſt. τῶν τότε Ἀθηναίων πολλὰ ἂν ἐχόντων μνησικακῆσαι καὶ Κορινθίοις καὶ Θηβαίοις τῶν περὶ τὸν Δεκελεικὸν πόλεμον πραχθέντων.

μνησίκακος, Qui iniuriarum memor eſt.

μνησικακία, Iniuriarum memoria.

¶ Deditus, Procliuis, Propenſus ad aliquid.

εὐέμπτωτος / εὐκατάφορος } εἰμι πρὸς τοῦτο. Ad hoc propenſus ſum.

Chryſoſt. πρὸς θυμὸν καὶ ἐπιθυμίας εὐέμπτωτος μᾶλλόν ἐστιν ὁ νέος· διὸ καὶ πλείονος δεῖται τῆς φυλακῆς, καὶ σφοδροτέρου τοῦ χαλινοῦ. *Adoleſcens procliuior eſt ad iracundiam & prauas cupiditates (quam puer) ideo ei maiori cuſtodia, & duriori freno opus eſt.*

Ariſtot. εὐκατάφοροι ἐσμὲν μᾶλλον πρὸς ἀκολασίαν, ἢ πρὸς κοσμιότητα. *Procliuiores ſumus ad intemperantiam, quàm ad modeſtiam.*

Idem Eth. 2. σκοπεῖν καὶ δεῖ πρὸς ἃ καὶ αὐτοὶ εὐκατάφοροί ἐσμεν. ἄλλοι γὰρ πρὸς ἄλλα πεφύκαμεν. *Videndum eſt etiam, ad qua procliuiores ſi-*